VYKONÁVACIE ROZHODNUTIE KOMISIE (EÚ) 2021/1106

z 5. júla 2021,

ktorým sa právne opatrenia a opatrenia dohľadu a presadzovania Austrálie uplatňované na derivátové transakcie, ktoré sa vykonávajú pod dohľadom Austrálskeho orgánu pre prudenciálnu reguláciu, uznávajú za rovnocenné s určitými požiadavkami článku 11 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 o mimoburzových derivátoch, centrálnych protistranách a archívoch obchodných údajov

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 zo 4. júla 2012 o mimoburzových derivátoch, centrálnych protistranách a archívoch obchodných údajov ([1]), a najmä na jeho článok 13 ods. 2,

keďže:

(1) V článku 13 nariadenia (EÚ) č. 648/2012 sa stanovuje mechanizmus, na základe ktorého je Komisia splnomocnená prijímať rozhodnutia o rovnocennosti, ktorými sa právne opatrenia a opatrenia dohľadu a presadzovania tretej krajiny vyhlásia za rovnocenné s požiadavkami stanovenými v článkoch 4, 9, 10 a 11 nariadenia (EÚ) č. 648/2012, takže v prípade protistrán, ktoré uzatvárajú určitú transakciu v rozsahu pôsobnosti uvedeného nariadenia, pričom aspoň jedna z protistrán je usadená v danej tretej krajine, sa uvedené požiadavky považujú za splnené, ak protistrana spĺňa požiadavky stanovené v právnom režime tejto tretej krajiny. Vyhlásenie o rovnocennosti prispieva k dosiahnutiu hlavného cieľa nariadenia (EÚ) č. 648/2012, konkrétne k zníženiu systémového rizika a zvýšeniu transparentnosti derivátových trhov, a to tak, že sa zaistí medzinárodne jednotné uplatňovanie zásad dohodnutých s tretími krajinami, ktoré sú stanovené v uvedenom nariadení.

(2) V článku 11 ods. 1, 2 a 3 nariadenia (EÚ) č. 648/2012, ktoré bolo doplnené delegovaným nariadením Komisie (EÚ) č. 149/2013 ([2]) a delegovaným nariadením Komisie (EÚ) 2016/2251 ([3]), sa stanovujú právne požiadavky Únie, pokiaľ ide o včasné potvrdenie podmienok zmluvy o mimoburzových derivátoch, vykonávanie kompresie portfólia a dohody, na základe ktorých sa zosúlaďujú portfóliá v prípade zmlúv o mimoburzových derivátoch nezúčtovaných centrálnou protistranou (ďalej len „centrálna protistrana“). V uvedených ustanoveniach sa okrem toho stanovujú aj povinnosti v súvislosti s oceňovaním a riešením sporov, ktoré sa uplatňujú na uvedené zmluvy („postupy zmierňovania operačného rizika“), a povinnosti v súvislosti s výmenou kolaterálu („marže“) medzi protistranami.

(3) Aby sa mohol režim tretej krajiny v oblasti práva, dohľadu a presadzovania považovať za rovnocenný s režimom Únie, pokiaľ ide o postupy zmierňovania operačného rizika a požiadavky na marže, vecný výsledok uplatniteľných právnych opatrení a opatrení dohľadu a presadzovania musí byť rovnocenný s požiadavkami Únie uvedenými v článku 11 nariadenia (EÚ) č. 648/2012 a zaisťovať rovnocennú ochranu služobného tajomstva s ochranou stanovenou v článku 83 uvedeného nariadenia. Okrem toho sa rovnocenné právne opatrenia a opatrenia dohľadu a presadzovania musia v danej tretej krajine účinne uplatňovať spravodlivým a nenarúšajúcim spôsobom. Pri posudzovaní rovnocennosti sa preto overuje, či sa právnymi opatreniami a opatreniami dohľadu a presadzovania danej tretej krajiny zabezpečuje, aby zmluvy o mimoburzových derivátoch, ktoré nezúčtováva centrálna protistrana a ktoré uzatvorila aspoň jedna protistrana usadená v danej tretej krajine, nevystavovali finančné trhy v Únii vyššej úrovni rizika, a nepredstavovali tak neprijateľné úrovne systémového rizika v Únii.

([1]) Ú. v. EÚ L 201, 27.7.2012, s. 1.

([2]) Delegované nariadenie Komisie (EÚ) č. 149/2013 z 19. decembra 2012, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012, pokiaľ ide o regulačné technické normy týkajúce sa nepriamych zúčtovacích mechanizmov, zúčtovacej povinnosti, verejného archívu, prístupu k miestu obchodovania, nefinančných protistrán, postupov zmierňovania rizika pre zmluvy o mimoburzových derivátoch, ktoré centrálna protistrana nezúčtovala (Ú. v. EÚ L 52, 23.2.2013, s. 11).

([3]) Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2016/2251 zo 4. októbra 2016, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 o mimoburzových derivátoch, centrálnych protistranách a archívoch obchodných údajov, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy pre postupy zmierňovania rizika pre zmluvy o mimoburzových derivátoch, ktoré centrálna protistrana nezúčtovala (Ú. v. EÚ L 340, 15.12.2016, s. 9).

(4) Komisii bolo 1. októbra 2013 doručené technické poradenstvo, ktoré vypracoval Európsky orgán pre cenné papiere a trhy (ďalej len „ESMA“) v súvislosti s právnymi opatreniami a opatreniami dohľadu a presadzovania v Austrálii ([4]), ktoré okrem iného zahŕňajú aj postupy zmierňovania operačného rizika uplatňované na zmluvy o mimoburzových derivátoch nezúčtované centrálnou protistranou. Orgán ESMA vo svojom technickom poradenstve dospel k záveru, že v Austrálii neexistujú právne záväzné požiadavky na včasné potvrdenie podmienok zmluvy o mimoburzových derivátoch, ani opatrenia zabezpečujúce vykonanie zosúladenia portfólií, kompresiu portfólia a ocenenie portfólia, ani povinnosť riešenia sporov či výmeny kolaterálu medzi protistranami zmlúv o mimoburzových derivátoch. Orgán ESMA zároveň poznamenal, že rovnocennosť režimov pre dvojstranné marže nemohol byť v tom čase posúdený, keďže technické predpisy bližšie určujúce pravidlá pre dvojstranné marže v Únii ešte neboli vypracované.

(5) Komisia pri vykonávaní svojho posúdenia vzala na vedomie technické poradenstvo orgánu ESMA a zohľadnila vývoj, ku ktorému odvtedy došlo v oblasti regulácie. Komisia vykonala porovnávaciu analýzu právnych požiadaviek a požiadaviek dohľadu a presadzovania uplatňovaných v Austrálii. Posúdila aj výsledok týchto požiadaviek a ich primeranosť z hľadiska toho, či sú schopné zmierňovať riziká vyplývajúce zo zmlúv o mimoburzových derivátoch nezúčtovaných centrálnou protistranou spôsobom, ktorý sa považuje za rovnocenný s výsledkom požiadaviek stanovených v nariadení (EÚ) č. 648/2012.

(6) Právne opatrenia a opatrenia dohľadu a presadzovania, ktoré Austrália uplatňuje na centrálne nezúčtovávané derivátové transakcie, sú stanovené v prudenciálnej norme CPS 226 (*Prudential Standard CPS 226*) Austrálskeho orgánu pre prudenciálnu reguláciu (*Australian Prudential Regulation Authority, APRA*), ktorá bola prijatá podľa oddielu 11AF zákona o bankovníctve z roku 1959 (*Banking Act 1959*, ďalej len „zákon o bankovníctve“), oddielu 32 zákona o poistení z roku 1973 (*Insurance Act 1973*, ďalej len „zákon o poistení“), oddielu 230A zákona o životnom poistení z roku 1995 (*Life Insurance Act 1995*, ďalej len „zákon o životnom poistení“) a oddielu 34C zákona o dohľade nad dôchodkovými fondmi z roku 1993 [*Superannuation Industry (Supervision) Act 1993*, ďalej len „zákon o dohľade“]. Úlohou APRA je zaistiť bezpečnosť a finančné zdravie prudenciálne regulovaných finančných inštitúcií tak, aby si plnili svoje finančné záväzky voči vkladateľom, poistníkom a členom fondov v rámci stabilného, efektívneho a konkurencieschopného finančného systému. V prudenciálnej norme CPS 226 sa vyžaduje, aby mal subjekt, na ktorý sa tieto pravidlá vzťahujú, zavedené primerané postupy dozabezpečenia a zmierňovania rizika v súvislosti s derivátmi, ktoré sa centrálne nezúčtovávajú. Táto prudenciálna norma sa uplatňuje na inštitúcie v odvetví bankovníctva, všeobecného poistenia, životného poistenia a dôchodkového poistenia, pričom sa uplatňujú určité prahové hodnoty. Prudenciálna norma CPS 226 nadobudla účinnosť 1. marca 2017. Niektoré z jej požiadaviek podliehajú postupnému zavádzaniu v súlade s medzinárodným rámcom a sú zosúladené s existujúcim postupným zavádzaním podľa delegovaného nariadenia (EÚ) 2016/2251.

(7) Prudenciálna norma CPS 226 sa uplatňuje na deriváty, ktoré sa centrálne nezúčtovávajú, s výnimkou devízových zmlúv so splatnosťou kratšou ako tri dni. Pojem „deriváty, ktoré sa centrálne nezúčtovávajú“ je v prudenciálnej norme CPS 226 vymedzený širšie ako pojem „mimoburzové deriváty“ stanovený v článku 2 nariadenia (EÚ) č. 648/2012. V odseku 9 písm. g) prudenciálnej normy CPS 226 sa pojem „derivát“ vymedzuje buď ako derivát v zmysle kapitoly 7 zákona o obchodných spoločnostiach z roku 2001 (*Corporations Act 2001*), alebo ako dohoda, ktorá je forwardom, swapom alebo opciou, alebo akoukoľvek kombináciou týchto vecí vo vzťahu k jednej alebo viacerým komoditám. V prípade mimoburzových derivátov, na ktoré sa vzťahujú marže podľa odseku 9 písm. g) prudenciálnej normy CPS 226, by sa preto mala uznať rovnocennosť.

(8) Prudenciálna norma CPS 226 sa vo všeobecnosti uplatňuje na centrálne nezúčtovávané derivátové transakcie medzi „subjektmi podľa APRA“ a „dotknutými protistranami“. „Subjekty podľa APRA“ sú schválené vkladové inštitúcie vrátane zahraničných vkladových inštitúcií a neoperačné holdingové spoločnosti povolené podľa zákona o bankovníctve, verejní poisťovatelia vrátane poisťovateľov kategórie C, neoperačné holdingové spoločnosti povolené podľa zákona o poisťovníctve a materské subjekty poisťovacích skupín úrovne 2, životné poisťovne vrátane vzájomných poisťovacích spolkov a oprávnených zahraničných životných poisťovní (EFLIC) a neoperačné holdingové spoločnosti registrované podľa zákona o životnom poistení a subjekt dôchodkového poistenia registrovateľný podľa zákona o dohľade v súvislosti s jeho podnikateľskou činnosťou. Vymedzenie pojmu „dotknuté protistrany“ vo všeobecnosti zodpovedá vymedzeniu pojmu „finančná protistrana“ v článku 2 ods. 8 nariadenia (EÚ) č. 648/2012, pričom podobným spôsobom vylučujú účelovo vytvorené subjekty, ak sa transakcia vykonáva výlučne na účely hedžingu. Vo vymedzení pojmu „dotknuté protistrany“ sa nezohľadňuje to, v akej jurisdikcii sa protistrana nachádza, pokiaľ neexistujú pochybnosti o vykonateľnosti dohody o vzájomnom započítavaní v prípade platobnej neschopnosti alebo konkurzu protistrany alebo ak dohody o kolaterále nie sú sporné a sú právne vymáhateľné v prípade zlyhania protistrany.

([4]) ESMA/2013/BS/1373, *Technical advice on third country regulatory equivalence under EMIR – Australia* (Technické poradenstvo týkajúce sa regulačnej rovnocennosti tretej krajiny podľa nariadenia EMIR – Austrália), Európsky orgán pre cenné papiere a trhy, 1. októbra 2013.

(9) V súlade s odsekom 11 prudenciálnej normy CPS 226 sa povinnosti v súvislosti s výmenou variačnej marže uplatňujú na protistrany transakcie len vtedy, keď suma centrálne nezúčtovávaných derivátov oboch protistrán presahuje na súhrnnom a konsolidovanom základe prahovú hodnotu *de minimis* 3 miliardy AUD. Podľa nariadenia (EÚ) č. 648/2012 takáto prahová hodnota neexistuje. Uznanie rovnocennosti by preto malo byť podmienené tým, že medzi protistranami, na ktoré sa vzťahuje článok 11 nariadenia (EÚ) č. 648/2012, a subjektmi podľa APRA sa musia vymieňať variačné marže.

(10) Prudenciálna norma CPS 226 obsahuje podobné povinnosti, ako sú povinnosti stanovené v článku 11 ods. 1 a 2 nariadenia (EÚ) č. 648/2012 a v kapitole VIII delegovaného nariadenia (EÚ) č. 149/2013. Konkrétne v odsekoch 77 až 94 tejto prudenciálnej normy sa stanovujú osobitné požiadavky na včasné potvrdenie, kompresiu portfólia, zosúladenie portfólií, oceňovanie transakcií a riešenie sporov, ktoré sa uplatňujú na zmluvy o mimoburzových derivátoch nezúčtovávané centrálnou protistranou. Pokiaľ ide o včasné potvrdenie, požiadavky stanovené v prudenciálnej norme CPS 226 nemožno považovať za rovnocenné, pretože sa v nich vyžaduje len to, aby boli transakcie potvrdené „čo možno najskôr“, zatiaľ čo delegované nariadenie Komisie (EÚ) č. 149/2013 stanovuje maximálnu lehotu na potvrdenie transakcie. Pokiaľ ide o zosúlaďovanie portfólia, požiadavky stanovené v prudenciálnej norme CPS 226 nemožno považovať za rovnocenné, pretože to, ako často sa má portfólio zosúlaďovať, nie je v prudenciálnej norme CPS 226 bližšie určené, zatiaľ čo v delegovanom nariadení (EÚ) č. 149/2013 je to stanovené presne. Pokiaľ ide o riešenie sporov, požiadavky stanovené v prudenciálnej norme CPS 226 nemožno považovať za rovnocenné, pretože na rozdiel od delegovaného nariadenia (EÚ) č. 149/2013 sa v prudenciálnej norme nestanovuje osobitný postup pre spory, ktoré sa nevyriešia do piatich pracovných dní. Pokiaľ ide o kompresiu portfólia a oceňovanie transakcií, požiadavky stanovené v prudenciálnej norme CPS 226 by sa mohli považovať z hľadiska výsledku za rovnocenné s požiadavkami stanovenými v článkoch 13 a 14 delegovaného nariadenia (EÚ) č. 149/2013.

(11) Pokiaľ ide o centrálne nezúčtovávané derivátové zmluvy, na ktoré sa vzťahuje prudenciálna norma CPS 226, právne opatrenia a opatrenia dohľadu a presadzovania, ktoré sa uplatňujú na subjekty podľa APRA, by sa preto mali považovať za rovnocenné s požiadavkami stanovenými v článku 11 ods. 1 a 2 nariadenia (EÚ) č. 648/2012, pokiaľ ide o kompresiu portfólia a oceňovanie transakcií, ktoré sa uplatňujú na zmluvy o mimoburzových derivátoch nezúčtované centrálnou protistranou.

(12) Podľa prudenciálnej normy CPS 226 sa medzi subjektom podľa APRA a dotknutou protistranou musí vymieňať variačná marža s výhradou prahovej hodnoty *de minimis* uvedenej v odseku 11 tejto prudenciálnej normy a musí sa zložiť a vybrať počiatočná marža v prípade všetkých nových transakcií s derivátmi, ktoré sa centrálne nezúčtovávajú, s výnimkou fyzicky plnených devízových forwardov a swapov. APRA prijal medzinárodne dohodnuté postupné zavádzanie uplatňovania požiadaviek na počiatočnú maržu, takže prahové hodnoty použité pre postupné zavádzanie vyjadrené v AUD by sa mali považovať za rovnocenné s prahovými hodnotami uvedenými v článku 35 delegovaného nariadenia (EÚ) 2016/2251. Podobné výnimky pre fyzicky plnené devízové forwardy a swapy a pre opcie na jednu akciu a opcie na akciové indexy sú stanovené v delegovanom nariadení (EÚ) 2016/2251. Toto rozhodnutie by sa preto malo uplatňovať len na zmluvy o mimoburzových derivátoch, ktoré podliehajú požiadavkám na marže podľa nariadenia (EÚ) č. 648/2012 a prudenciálnej normy CPS 226.

(13) V súlade s prudenciálnou normou CPS 226 sa musí variačná marža vypočítavať a vyžiadať každodenne a plnenie variačnej marže sa musí vykonať „bezodkladne“. APRA verejne vyjadril svoje očakávanie, že k plneniu variačnej marže by malo v praxi dôjsť v deň vypočítaný podľa vzorca T+1 (kde T je dátum výzvy na poskytnutie marže). Takýto časový rámec plnenia však nemusí byť realizovateľný za každých okolností, napríklad vzhľadom na časové pásmo a cezhraničné aspekty. APRA preto prijal principiálnu požiadavku na urýchlené plnenie variačnej marže s cieľom dosiahnuť výsledok, ktorý je v súlade s ostatnými globálnymi regulačnými požiadavkami na načasovanie plnenia variačnej marže. V článku 12 delegovaného nariadenia (EÚ) 2016/2251 sa od všetkých protistrán transakcie s mimoburzovými derivátmi nezúčtovanými centrálnou protistranou vyžaduje, aby si variačnú maržu vymieňali každodenne alebo zodpovedajúcim spôsobom upravili obdobie rizika dozabezpečenia používané na výpočet počiatočnej marže. Opatrenia stanovené v prudenciálnej norme CPS 226 v súvislosti s variačnou maržou by sa mali považovať za rovnocenné len vtedy, ak sa týmito opatreniami dosiahne výsledok, ktorý je rovnocenný s výsledkom dosiahnutým na základe uplatňovania požiadaviek nariadenia (EÚ) č. 648/2012. Preto by sa mali na tento účel stanoviť podmienky.

(14) V prudenciálnej norme CPS 226 sa stanovuje kombinovaná minimálna suma prevodu počiatočnej a variačnej marže vo výške 750 000 AUD, zatiaľ čo v článku 25 delegovaného nariadenia (EÚ) 2016/2251 sa stanovuje suma 500 000 EUR. Vzhľadom na zanedbateľný rozdiel medzi týmito sumami a spoločný cieľ prudenciálnej normy CPS 226 a delegovaného nariadenia (EÚ) 2016/2251 by sa tieto sumy mali považovať za rovnocenné.

(15) Požiadavky, ktoré sú stanovené v prudenciálnej norme CPS 226 na výpočet počiatočnej marže, by sa mali považovať za rovnocenné s požiadavkami stanovenými v delegovanom nariadení (EÚ) 2016/2251. Podobne ako pri štandardizovanej metóde výpočtu počiatočnej marže stanovenej v prílohe IV k delegovanému nariadeniu (EÚ) 2016/2251 sa aj v prudenciálnej norme CPS 226 umožňuje používanie štandardizovaného modelu rovnocenného s modelom stanoveným v uvedenej prílohe IV. Na výpočet počiatočnej marže sa môžu alternatívne použiť aj interné modely alebo modely tretej strany, ak uvedené modely obsahujú určité špecifické parametre, ktoré sú rovnocenné s parametrami stanovenými v delegovanom nariadení (EÚ) 2016/2251, vrátane intervalov minimálnej dôveryhodnosti a období rizika dozabezpečenia, ako aj určitých historických údajov vrátane stresových období. Subjekty podľa APRA musia požiadať APRA o schválenie používania interného modelu alebo modelu tretej strany a musia dať vyhotoviť nezávislé preskúmanie tohto modelu predtým, ako podajú žiadosť o jeho schválenie.

(16) Požiadavky, ktoré sú stanovené v prudenciálnej norme CPS 226 v súvislosti s prípustným kolaterálom a spôsobom, ako sa uvedený kolaterál drží a oddeľuje, by sa mali považovať za rovnocenné s požiadavkami stanovenými v článku 4 delegovaného nariadenia (EÚ) 2016/2251. Prudenciálna norma CPS 226 obsahuje rovnocenný zoznam prípustných kolaterálov a subjekt podľa APRA musí mať zavedené primerané kontroly, aby zabezpečil, že vybraný kolaterál nevykazuje významné riziko nesprávnej voľby ani významné riziko koncentrácie. Koncentrácia by sa mala posudzovať z hľadiska jednotlivých emitentov, druhu emitenta a druhu aktív. Pravidlá pre marže uplatňované na zmluvy o mimoburzových derivátoch, ktoré nezúčtováva centrálna protistrana a ktoré sú uvedené v prudenciálnej norme CPS 226, by sa preto mali považovať za rovnocenné s pravidlami stanovenými v článku 11 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 648/2012.

(17) Pokiaľ ide o úroveň ochrany služobného tajomstva v Austrálii, na informácie, ktorými disponuje APRA, ako aj všetky agentúry zväzu Commonwealthu sa vzťahuje zákon o ochrane súkromia z roku 1988 (ďalej len „zákon o ochrane súkromia“). Okrem toho sa v zákone o Austrálskom orgáne pre prudenciálnu reguláciu z roku 1998 (*Australian Prudential Regulation Authority Act 1998*) stanovujú podrobné ustanovenia o zachovávaní mlčanlivosti, ktoré sa vzťahujú na APRA a jeho zamestnancov. V oddiele 56 ods. 2 tohto zákona sa konkrétne stanovuje, že úradníci alebo bývalí úradníci APRA sú vinní zo spáchania trestného činu, ak poskytnú „chránenú informáciu“ alebo „chránený dokument“ akejkoľvek osobe alebo „súdu“ (inak ako v súlade so zákonom o APRA). Okrem toho existuje aj oddiel 70 trestného zákona z roku 1914 (*Crimes Act 1914*), ktorý je všeobecne platným ustanovením o zachovávaní mlčanlivosti pre úradníkov zväzu Commonwealthu (t. j. na zamestnancov verejného sektora vrátane zamestnancov APRA a jeho dodávateľov). Podľa tohto ustanovenia ide o trestný čin, ak úradník zverejní akúkoľvek skutočnosť alebo dokument, o ktorých sa dozvedel alebo ktoré má k dispozícii vzhľadom na to, že je úradníkom zväzu Commonwealthu, a ktoré je povinný nezverejňovať. Zákon o ochrane súkromia, trestný zákon a zákon o Austrálskom orgáne pre prudenciálnu reguláciu slobode spoločne poskytujú záruky služobného tajomstva vrátane ochrany obchodného tajomstva, ktoré si orgány vzájomne vymieňajú s tretími stranami, pričom tieto záruky by mali byť rovnocenné so zárukami stanovenými v hlave VIII nariadenia (EÚ) č. 648/2012.

(18) Pokiaľ ide napokon o účinný dohľad nad právnymi opatreniami v Austrálii a ich presadzovanie, APRA nesie primárnu zodpovednosť za monitorovanie a presadzovanie dodržiavania prudenciálnej normy CPS 226. APRA môže prijať širokú škálu opatrení v oblasti dohľadu, ktoré zahŕňajú začatie formálneho vyšetrovania záležitostí inštitúcie, uloženie podmienok v súvislosti s licenciou inštitúcie alebo vydanie pokynov v osobitných otázkach, vymenovanie štatutárneho správcu, súdneho správcu alebo náhradného správcu na riadenie záležitostí inštitúcie, začatie trestných konaní proti osobám alebo inštitúciám alebo vyžiadanie súdneho príkazu. Tieto opatrenia by sa preto mali považovať za opatrenia, ktoré zabezpečujú účinné uplatňovanie príslušných opatrení v oblasti práva, regulácie a presadzovania podľa prudenciálnej normy CPS 226 spravodlivým a nenarúšajúcim spôsobom a zabezpečujú účinný dohľad a presadzovanie, ktoré sú rovnocenné s opatreniami dohľadu a presadzovania dostupnými v právnom rámci Únie.

(19) Týmto rozhodnutím sa uznáva rovnocennosť záväzných požiadaviek, ktoré sú stanovené v austrálskom zákone o zmluvách o mimoburzových derivátoch a ktoré sú platné v čase prijatia tohto rozhodnutia. Komisia bude v spolupráci s orgánom ESMA naďalej pravidelne monitorovať vývoj právnych opatrení a opatrení dohľadu a presadzovania v súvislosti s týmito zmluvami o mimoburzových derivátoch a ich konzistentné a účinné vykonávanie, pokiaľ ide o včasné potvrdenie, kompresiu a zosúladenie portfólia, oceňovanie, riešenie sporov a požiadavky na maržu, ktoré sú uplatniteľné na zmluvy o mimoburzových derivátoch nezúčtované centrálnou protistranou, v súvislosti s ktorými bolo toto rozhodnutie prijaté. Komisia môže v rámci svojho úsilia

o monitorovanie požiadať APRA o poskytnutie informácií o vývoji v oblasti regulácie a dohľadu. Komisia môže kedykoľvek vykonať osobitné preskúmanie, pokiaľ bude vzhľadom na príslušný vývoj nutné, aby opätovne prehodnotila vyhlásenie o rovnocennosti priznané týmto rozhodnutím. Takéto prehodnotenie môže viesť k zrušeniu tohto rozhodnutia, v dôsledku čoho by protistrany automaticky opäť podliehali všetkým požiadavkám stanoveným v nariadení (EÚ) č. 648/2012.

(20) Opatrenia stanovené v tomto rozhodnutí sú v súlade so stanoviskom Európskeho výboru pre cenné papiere,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Na účely článku 13 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 648/2012 sa právne opatrenia a opatrenia dohľadu a presadzovania Austrálie v súvislosti s kompresiou portfólia a oceňovaním transakcie, ktoré sa uplatňujú na centrálne nezúčtovávané derivátové transakcie regulované Austrálskym orgánom pre prudenciálnu reguláciu (*Australian Prudential Regulation Authority, APRA*), považujú za rovnocenné s požiadavkami stanovenými v článku 11 ods. 1 a 2 nariadenia (EÚ) č. 648/2012, ak je aspoň jedna z protistrán týchto transakcií subjektom podľa APRA, ako je vymedzený v prudenciálnej norme CPS 226.

Článok 2

Na účely článku 13 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 648/2012 sa právne opatrenia a opatrenia dohľadu a presadzovania Austrálie v súvislosti s výmenou kolaterálu, ktoré sa uplatňujú na centrálne nezúčtovávané derivátové transakcie regulované Austrálskym orgánom pre prudenciálnu reguláciu, považujú za rovnocenné s požiadavkami stanovenými v článku 11 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 648/2012, ak sú splnené tieto podmienky:

a) aspoň jedna z protistrán týchto transakcií je subjektom podľa APRA, ako sa vymedzuje v prudenciálnej norme CPS 226;

b) ak je potrebné poskytnúť variačnú maržu podľa nariadenia (EÚ) č. 648/2012, táto variačná marža sa poskytuje v ten istý deň, ako sa vypočítava.

Odchylne od písmena b) platí, že ak sa medzi protistranami zistí, že variačná marža sa nemôže konzistentne poskytovať v ten istý deň, ako sa vypočítava, právne opatrenia a opatrenia dohľadu a presadzovania Austrálie sa považujú za rovnocenné s požiadavkami článku 11 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 648/2012 aj vtedy, keď sa variačná marža poskytne do dvoch pracovných dní od jej výpočtu a obdobie rizika dozabezpečenia použité na výpočet počiatočnej marže sa zodpovedajúcim spôsobom upraví.

Článok 3

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

V Bruseli 5. júla 2021

Za Komisiu
predsedníčka
Ursula VON DER LEYEN